

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinante.ro

DECIZIA Nr.494

din data de _____.2011

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**

înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. _____.2011

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila – Serviciul Soluționare Contestații a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. _____.2011, înregistrată sub nr. _____.2011, asupra contestației formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. _____.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

S.C. X S.R.L. are sediul în Județul Brăila, Comuna __, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Brăila sub nr. J09/ __, are CUI __ și este reprezentată legal de Societatea civilă profesională de avocați __, potrivit împuternicirii avocațiale seria __nr. __, depusă, în original, la dosarul cauzei.

Obiectul contestației privește suma totală de **_lei**, din care: **_lei** reprezentând impozit pe profit, **_lei** reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente impozitului pe profit, **_lei** reprezentând T.V.A. și **_lei** reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente T.V.A.

Analizând **termenul de depunere** a contestației, D.G.F.P. Județul Brăila reține că Decizia de impunere nr. _____.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila, a fost comunicată S.C. X S.R.L., cu adresa nr. _____.2011, confirmată de primire în data de **_.2011**, prin semnătură și aplicarea amprenteii ștampilei societății comerciale, iar contestația a fost depusă la D.G.F.P. Județul Brăila în data de **_.2011** sub nr. __, ulterior înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală, sub nr. _____.2011.

Astfel, conform prevederilor art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și

completările ulterioare, se constată că această contestație a fost depusă în termenul legal.

Față de cele prezentate, se constată că sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, iar D.G.F.P. Județul Brăila este investită să soluționeze contestația pe fond.

I. Prin contestația formulată S.C. X S.R.L. solicită anularea Deciziei de impunere nr._.2011 pentru următoarele motive:

Privind relația cu S.C. Y S.R.L., contestatoarea susține că societatea comercială a fost declarată inactivă la data de __.2010, figurând ca fiind înregistrată din data de __.2008 (conform site oficial ANAF) și având sediul expirat începând cu __.2009 (conform site oficial ONRC), motiv pentru care concluzionează că în perioada “2007 – 2008 ... aceasta nu putea fi caracterizată ca fiind o societate de tip fantomă”, menționând prin urmare că, “în mod eronat organul de control ... a considerat că sunt incidente prevederile art.11 alin.1 și art.145 alin.2 lit.a și 146 alin.1 lit.a din Codul Fiscal”, cu atât mai mult cu cât la acel moment a “efectuat verificările necesare pentru conformitate”.

Aceleași motive sunt invocate de contestatoare și privind relația cu S.C. Z S.R.L., pentru care se susține că societatea figurează ca fiind înregistrată din data de __.2006 (conform site oficial ANAF) și declarată inactivă la data de __.2009.

Concluzionând, S.C. X S.R.L. apreciază că “sanționarea ... pentru neîndeplinirea obligațiilor de raportare către organul fiscal de către S.C. Y S.R.L. și S.C. Z S.R.L. care au avut un comportament caracterizat ca fiind tip fantomă este o măsură disproporționată și în contradicție cu principiile fiscale în vigoare”, în condițiile în care societatea comercială “a dedus T.V.A. aferentă unor operațiuni taxabile în baza unor facturi emise în conformitate cu prevederile art.155 Cod fiscal”.

Referitor la T.V.A. necolectată din livrări intracomunitare cu W, societatea comercială consideră că, majorarea T.V.A. colectată cu suma de _lei, ca urmare a faptului că agentul economic intracomunitar nu a transmis cod valid de T.V.A., este nedovedită, atât timp cât organul de inspecție fiscală și-a fundamentat susținerile pe o fișă de analiză a T.V.A. colectată, elaborată de acesta, din care “nu rezultă ... acest lucru”, anexând, în susținere, un document de eligibilitate privind fonduri comunitare potrivit căruia W are cod “de înregistrare fiscală și cu atribut de T.V.A._”, precum și un extras de verificare a atributului de T.V.A. emis electronic de Agenția de Venituri din _ în data de __2011, din care rezultă că aceasta deține un cod valid plătitor de T.V.A.

Față de datele furnizate de sistemul de verificare online VIES, contestatoarea susține că acesta “nu este o bază de date europeană, ci se află în interdependență de bazele de date ale fiecărui stat membru, drept pentru care pot apărea diverse inadvertențe”, considerând astfel că, “pentru clarificarea situației organul de control ar fi trebuit să se adreseze organelor fiscale italiene și să nu prejudicieze prin urmare agentul comercial român, care a făcut înregistrările conforme”, concluzionând că, în mod corect nu a perceput T.V.A. la emiterea facturii fiscale, conform art.143 alin.(2) lit. a) din Codul fiscal, întrucât clientul era plătitor de T.V.A.

Referitor la T.V.A. necolectată din „livrări intracomunitare” cu Q, cod fiscal și S cod fiscal, contestatoarea susține că agenții economici straini trebuiau să colecteze T.V.A. dacă se dovedea că aceasta nu deținea un cod valabil plătitor de T.V.A.

În aceeași ordine de idei, S.C. X S.R.L. a menționat că a înregistrat valoarea T.V.A. atât la deductibilă cât și la colectată, aspect ce nu influențează în niciun fel obligațiile sale fiscale de plată către bugetul de stat, înregistrările anulându-se una pe cealaltă, motiv pentru care aceasta consideră că nu ar „datora bugetului de stat nimic, ci cel mult agentul strain în cazul în care agentul român nu ar fi plătitor de T.V.A.”

Mai mult, contestatoarea susține că, și în situația în care agentul economic strain nu ar fi plătitor de taxă, după cum a constatat organul de inspecție fiscală, „T.V.A. nu trebuia colectat nici de agentul italian, deci pe cale de consecință nu există niciun prejudiciu”, caz în care, apreciază că în mod netemeinic s-a stabilit că valoarea acesteia trebuie scăzută numai în ceea ce privește deductibilitatea nu și din rubrica colectată, în condițiile în care nu a încasat ci a plătit „respectiv livrări intracomunitare”.

Prin urmare, S.C. X S.R.L. opinează că organul de inspecție fiscală a instituit în sarcina sa o obligație de plată pentru care nu a fost facturată, apreciind că, „deși nu se încalcă nicio normă, ... organul de control a constatat în fapt cel mult o înregistrare neconformă, iar în niciun caz nu poate stabili o obligație suplimentară de plată”.

Privind relația cu S.C. S S.R.L., contestatoarea susține că, în mod eronat organul de inspecție fiscală a reținut că speței îi sunt aplicabile prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, în condițiile în care sunt aplicabile prevederile art.155 alin.(8) lit.a) din același act normativ, respectiv factura centralizatoare, ce derogă de la regula generală.

Totodată, societatea comercială a menționat că organul de inspecție fiscală a avut în analiză Decizia V din 15.01.2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție, în situația în care aceasta s-a bazat pe prevederile H.G. nr.831/1997 ce a fost abrogată prin H.G. nr.105/2009 și ale Legii nr.345/2002 ce a fost abrogată prin O.G. nr.36/2003, deci „ambele acte normative au încetat să mai producă efecte cu mult înainte de efectuarea controlului fiscal și chiar anterior derulării relațiilor comerciale în cauză”, motiv pentru care consideră că

„este total nelegală” concluzia organului de inspecție fiscală „că operațiunea încalcă prevederile” legale.

II. 1. Prin Decizia de impunere nr. .2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au stabilit, în sarcina contribuabilului S.C. X S.R.L., următoarele obligații fiscale:

- “profit anual”	_ .2007 – _ .2010	_ lei
- majorări de întârziere aferente	_ .2008 – _ .2011	_ lei
- “TVA lunar”	_ .2007 – _ .2011	_ lei
- majorări de întârziere aferente	_ .2007 – _ .2011	_ lei

Motivele de fapt menționate de organul de inspecție fiscală, la stabilirea obligației cu titlu de impozit pe profit, au fost:

- raportări eronate ale impozitului pe profit;
- diminuarea bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin/nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor;
- diminuarea bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate provin de la agenți economici care au un comportament de tip fantomă.

Pentru creanța declarată cu întârziere, organul de inspecție fiscală a procedat la calcularea de majorări de întârziere în sumă de _ lei și penalități de întârziere de _ lei.

Motivele de fapt menționate de organul de inspecție fiscală, la stabilirea obligației referitoare la taxa pe valoarea adăugată, au fost:

1. la data de _ .2011 soldul T.V.A. din fișa sintetică totală editată la data de _ .2011 era de _ lei, valoare mai mică decât soldul T.V.A din evidența contabilă, respectiv _ lei, diferența de _ lei, ce se datorează unor raportări eronate a diminuat soldul negativ de T.V.A. din evidența fiscală;

2. majorarea T.V.A. colectată cu suma de _ lei, ca urmare a efectuării de către agentul economic de livrări de produse în Comunitatea Europeană, la W–CF_, care nu a transmis cod valid de T.V.A., pentru care, în mod eronat societatea comercială nu a colectat T.V.A.

3. din verificarea modului de exercitare a dreptului de deducere a taxei, T.V.A. deductibilă a fost diminuată cu suma de _ lei, după cum urmează:

- diminuarea T.V.A. deductibilă cu suma de _ lei ca urmare a faptului că agentul economic a efectuat achiziții de utilaje și piese de schimb din

Comunitatea Europeană _de la agenți economici care nu au transmis coduri valide de T.V.A. (Y– CF _și Z–_), pentru care în mod eronat a înregistrat atât o T.V.A. deductibilă, cât și o T.V.A. colectată.

- în perioada 2007 – 2010, S.C. X S.R.L. Brăila a dedus T.V.A. în sumă de _lei, în baza facturilor emise de S.C. S S.R.L. Brăila, facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, „dacă această dată diferă de data emiterii” facturilor. În susținerea constatărilor organul de inspecție fiscală a menționat Decizia V/15.01.2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a stabilit că T.V.A. nu poate fi dedusă în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor.

- în perioada 2007 – 2008 S.C. X S.R.L. a efectuat achiziții de îngrășăminte și ierbicide de la S.C. Y S.R.L. și S.C. Z S.R.L., societăți caracterizate ca având un comportament de tip „fantomă”, datorită informațiilor obținute în temeiul art.49 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003, din consultarea site-urilor oficiale ale M.F.P., Oficiul Național al Registrului Comerțului, aplicația FICSNET, motiv pentru care nu s-a admis la deducere T.V.A. în sumă de _ lei.

Pentru creanța declarată cu întârziere, organul de inspecție fiscală a procedat la calcularea de majorări de întârziere în sumă de _lei și penalități de întârziere de _lei.

2. Prin Raportul de inspecție fiscală nr._.2011, ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emis de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au consemnat următoarele informații suplimentare, privind impozitul pe profit, față de cele din decizia de impunere menționată:

- Referitor la perioada anului 2007, organul de inspecție fiscală a reținut că au fost majorate cheltuielile cu suma de _lei, ca urmare a faptului că societatea comercială a achiziționat de la S.C. S S.R.L. Brăila, pe bază de bonuri fiscale diverse produse, respectiv carburanți, uleiuri, piese auto, pentru care ulterior au fost întocmite facturi fiscale, în valoare totală de _lei, fără a se respecta prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, “dacă această dată diferă de data emiterii” facturilor. Prin urmare, organul de inspecție fiscală a concluzionat că acestea nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991. Deficiențele constatate au condus la calcularea de către organul de inspecție fiscală a unui impozit pe profit suplimentar în sumă de _lei și majorări de întârziere aferente în sumă de _lei.

- Referitor la perioada anului 2008, prin raport s-a menționat că urmare a verificării efectuate s-au constatat deficiențe care au condus la majorarea cheltuielilor nedeductibile fiscal cu suma de _lei, după cum urmează:

a) S.C. X S.R.L. a achiziționat de la S.C. S S.R.L. Brăila, pe bază de bonuri fiscale, diverse produse, respectiv carburanți, uleiuri, piese auto, pentru care ulterior au fost întocmite facturi fiscale, în valoare totală de _lei, fără a se respecta prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, “dacă această dată diferă de data emiterii” facturilor, și pentru care organul de inspecție fiscală a concluzionat că nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991;

b) S.C. X S.R.L. a achiziționat de la S.C. Y S.R.L. București, îngrășăminte complexe și ierbicide în valoare totală de _lei, furnizor, despre care organul de inspecție fiscală a consemnat că are un comportament de “tip fantomă”, ca urmare a informațiilor obținute din consultarea site-urilor oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice, Oficiului Național al Registrului Comerțului și aplicația FISCNET, respectiv că agentul economic nu a depus la organul fiscal teritorial declarația de impozite și taxe, bilanțuri contabile. Prin urmare, organul de inspecție fiscală a concluzionat că înscrisurile emise de acest contribuabil nu au calitatea de documente justificative conform prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991;

c) S.C. X S.R.L. a achiziționat de la S.C. Y S.R.L., îngrășăminte complexe și uree în valoare totală de _lei, furnizor, despre care organul de inspecție fiscală a consemnat că are un comportament de “tip fantomă”, ca urmare a informațiilor obținute din consultarea site-urilor oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice, Oficiului Național al Registrului Comerțului și aplicația FISCNET, respectiv că societatea comercială nu a depus la organul fiscal teritorial declarația de impozite și taxe, bilanțuri contabile. Din acest motiv s-a concluzionat că înscrisurile emise de acest contribuabil nu au calitatea de documente justificative conform prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991. Deficiențele constatate au condus la calcularea de către organul de inspecție fiscală a unui impozit pe profit suplimentar în sumă de _lei și majorări de întârziere aferente în sumă de _lei.

- Referitor la perioada anului 2009, prin raport s-a menționat că au fost majorate cheltuielile cu suma de _lei, ca urmare a faptului că societatea comercială a achiziționat de la S.C. S S.R.L. Brăila, pe bază de bonuri fiscale diverse produse, respectiv carburanți, uleiuri, piese auto, pentru care ulterior au fost întocmite facturi fiscale, în valoare totală de _lei, fără a se respecta prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, “dacă această dată diferă de data” emiterii facturilor, și pentru care organul de inspecție fiscală a concluzionat că nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, conform prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991. Deficiențele constatate au condus la calcularea

de către organul de inspecție fiscală a unui impozit pe profit suplimentar în sumă de _ lei și majorări de întârziere aferente în sumă de _ lei.

- Referitor la perioada _2010 - _2010, prin raport s-a menționat că au fost majorate cheltuielile cu suma de _lei, ca urmare a faptului că societatea comercială a achiziționat de la S.C. S S.R.L. Brăila, pe bază de bonuri fiscale diverse produse, respectiv carburanți, uleiuri, piese auto, pentru care ulterior au fost întocmite facturi fiscale, în valoare totală de _lei, fără a se respecta prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, "dacă această dată diferă de data" emiterii facturilor, și pentru care organul de inspecție fiscală a concluzionat că nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991. Deficiențele constatate au condus la reducerea pierderii fiscale cu suma de _lei și la calcularea de majorări de întârziere în sumă de _ lei.

- Referitor la perioada _2010 – _2010, prin raport s-a menționat că au fost majorate cheltuielile cu suma de _lei, ca urmare a faptului că societatea comercială a achiziționat de la S.C. S S.R.L. Brăila, pe bază de bonuri fiscale diverse produse, respectiv carburanți, uleiuri, piese auto, pentru care ulterior au fost întocmite facturi fiscale, în valoare totală de _lei, fără a se respecta prevederile art.155 alin.(5) lit.c) din Codul fiscal, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, "dacă această dată diferă de data" emiterii facturilor, și pentru care organul de inspecție fiscală a concluzionat că nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991. Deficiențele constatate au condus la anularea pierderii fiscale din perioada precedentă și la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar în sumă totală de _lei și la calcularea de majorări de întârziere în sumă de _lei.

Totodată, organul de inspecție fiscală a menționat și că, pentru creanța fiscală stabilită suplimentar, cu titlu de impozit pe profit, a calculat penalități de întârziere în sumă de _lei.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

1. Privind suma totală de _lei, din care: _lei, reprezentând T.V.A. și _lei reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. datorează bugetului de stat această sumă, în condițiile în care, pe de o parte societatea comercială a declarat la organul fiscal teritorial o T.V.A. mai mică decât cea înregistrată în evidența contabilă, iar, pe de altă parte, a efectuat tranzacții comerciale intracomunitare cu agenți economici ce nu au transmis coduri valide de T.V.A.

În fapt, Activitatea de Inspecție Fiscală a emis, pentru S.C. X S.R.L., Decizia de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. _.2011, prin care s-a stabilit, în sarcina societății comerciale, o diferență de T.V.A. în sumă de _lei și accesorii aferente de _lei, ca urmare a unor deficiențe constatate în perioada_.2007 –_.2011, după cum urmează:

- la data de_.2011 soldul T.V.A. din fișa sintetică totală editată la data de_.2011 era de _lei, valoare mai mică decât soldul T.V.A. din evidența contabilă, respectiv _lei, diferența de _lei, ce se datorează unor raportări eronate a diminuat soldul negativ de T.V.A. din evidența fiscală;

- majorarea T.V.A. colectată cu suma de _lei, ca urmare a efectuării, de către agentul economic, de livrări de produse în Comunitatea Europeană, la Y–CF_, care nu a transmis cod valid de T.V.A., pentru care, în mod eronat societatea comercială nu a colectat T.V.A.

- diminuarea T.V.A. deductibilă cu suma de _lei ca urmare a faptului că agentul economic a efectuat achiziții de utilaje și piese de schimb din Comunitatea Europeană (__) de la agenți economici care nu au transmis coduri valide de T.V.A. (Y– CF _și Z– CF_), pentru care în mod eronat a înregistrat atât o T.V.A. deductibilă cât și o T.V.A. colectată.

Împotriva deciziei de impunere mai sus menționate, S.C. X S.R.L. a formulat contestație, prin care, referitor la constatările organului de inspecție fiscală privind tranzacțiile intracomunitare, a menționat că, majorarea T.V.A. colectată ca urmare a faptului că agentul economic intracomunitar Y, nu a transmis cod valid de T.V.A., este nedovedită, atât timp cât organul de inspecție fiscală și-a fundamentat susținerile pe o fișă de analiză a T.V.A. colectată, elaborată de acesta, din care “nu rezultă acest lucru”, și că, sistemul de verificare online VIES, “nu este o bază de date europeană, ci se află în interdependență de bazele de date ale fiecărui stat membru, drept pentru care pot apărea diverse inadvertențe”.

Referitor la T.V.A. necollectată din “livrări intracomunitare” cu Z și Y contestatoarea a susținut că agenții economici străini trebuiau să colecteze T.V.A. dacă se dovedea că aceasta nu deținea un cod valabil plătitor de T.V.A., societatea comercială înregistrând valoarea T.V.A. atât la deductibilă, cât și la colectată, aspect ce nu influențează în niciun fel obligațiile sale fiscale de plată către bugetul de stat, înregistrările anulându-se una pe cealaltă, iar în situația în care agentul economic străin nu ar fi plătitor de taxă, după cum a constatat organul de inspecție fiscală, „T.V.A. nu trebuia colectat nici de agentul străin, deci pe cale de consecință nu există niciun prejudiciu”.

În drept, privind raportarea eronată a T.V.A., sunt aplicabile prevederile art.156² alin.(1) și (2) și art.158 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum urmează:

“Decontul de taxă

ART. 156²

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

...

Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

ART. 158

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156²-156⁴, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, orice persoană înregistrată ca plătitoare de T.V.A. are obligația depunerii, pentru fiecare perioadă fiscală, a decontului de taxă, purtând răspunderea pentru calcularea corectă a T.V.A. înscrisă în decont.

Prin urmare, în speță, atât timp cât, organul de inspecție fiscală a constatat că S.C. X S.R.L., a raportat, la organul fiscal teritorial, în perioada 2007 – 2011, o T.V.A. mai mică cu suma de _lei, decât cea înregistrată în evidența contabilă, se stabilește că în mod corect și legal, organul de inspecție fiscală a procedat la instituirea în sarcina contribuabilului a diferenței de T.V.A. în sumă de _lei.

Mai mult, chiar societatea comercială recunoaște implicit faptul că suma de _lei a fost stabilită corect în sarcina sa, atât timp cât, prin acțiunea introdusă în calea administrativă de atac, nu prezintă argumente referitoare la această sumă.

Pentru cele ce preced, contestația S.C. X S.R.L. privind suma totală de _lei, din care: _lei, reprezentând T.V.A. și _lei reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, se privește ca **neîntemeiată urmând a fi respinsă** ca atare.

Privind tranzacțiile intracomunitare derulate cu Z, în drept sunt aplicabile prevederile art.128 alin.(9) și art.143 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

“Livrarea de bunuri

ART. 128

...

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora...

...
ART.143

...
(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru..."

Având în vedere cele menționate, se reține că, sunt scutite de taxă livrările intracomunitare de bunuri pentru care clientul comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de T.V.A.

Față de documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresa nr._.2011, a Compartimentului de schimb internațional de informații Brăila potrivit căreia codul T.V.A. IT – comunicat de Y furnizorului S.C. X S.R.L., era nevalabil și indisponibil, data sfârșirii valabilității fiind_.2008, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a procedat la colectarea, în sarcina S.C. X S.R.L., a T.V.A. în sumă de _lei, pentru livrarea intracomunitară efectuată de aceasta unui partener ce nu i-a comunicat un cod valabil de înregistrare în scopuri de T.V.A., pentru a se înțelege că operațiunea ar fi scutită de taxă în România și ar fi impozitată în statul de origine al partenerului, respectiv_.

Nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei, susținerea contestatoarei potrivit căreia majorarea T.V.A. colectată, ca urmare a faptului că agentul economic intracomunitar Y, nu a transmis cod valid de T.V.A., este nedovedită, atât timp cât, după cum s-a menționat, Compartimentul de schimb internațional de informații Brăila, de la nivelul D.G.F.P. Județul Brăila, a transmis Activității de Inspecție Fiscală, informația potrivit căreia codul T.V.A. IT _al Y, era nevalabil și indisponibil, data sfârșirii valabilității fiind_.2008.

Mai mult, însăși contestatoarea a depus în susținere, un înscris, în traducere legalizată identificat sub nr._.2011, din care rezultă de asemenea că, la data de_.2008, și-a terminat valabilitatea codul T.V.A._, motiv pentru care solicitarea din contestație, potrivit căreia organul de inspecție fiscală ar fi trebuit să se adreseze pentru informații la organele fiscale italiene, nu are fundamentare, cel puțin prin prisma efectuării unor astfel de acțiuni, după cum s-a menționat.

De altfel, se constată o contradicție între cele susținute în contestație și documentele anexate acesteia, din care rezultă informațiile reținute anterior.

Privind tranzacțiile intracomunitare derulate cu Y și Z, în drept sunt aplicabile prevederile 130¹ alin.(1), art.132¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Achizițiile intracomunitare de bunuri

ART. 130¹

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

...

ART. 132¹

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.”

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, achizițiile intracomunitare de bunuri reprezintă dreptul de a dispune, ca și proprietar de bunurile transportate către un stat membru, locul achiziției fiind teritoriul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie transportul acestora.

În speță, se constată că, S.C. X S.R.L. a achiziționat, în perioada 2007 – 2008, bunuri de la Y și Z , transportate în România, motiv pentru care locul achiziției se consideră a fi România.

Privind dreptul de deducere a T.V.A. pentru achizițiile intracomunitare, sunt aplicabile prevederile art.146 alin.(1) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și ale pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

...

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri:

- 1. să dețină o factură ...; și**
- 2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;**

...

Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal ..., care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal,...”.

Față de cele menționate, se reține că, **pentru exercitarea dreptului de deducere** a taxei aferente unei achiziții intracomunitare, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să conțină **cel puțin informațiile** prevăzute de lege, respectiv, în speță, **codul de înregistrare în scopuri de TVA** prin care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care s-a efectuat achiziția intracomunitară în România (art.155 alin.(5) lit.j din Legea nr.571/2003).

În acest context și ținând cont de faptul că, prin adresa nr._.2011 Compartimentul de schimb internațional de informații Brăila a transmis Activității de Inspecție Fiscală, că era nevalabil și indisponibil codul de T.V.A. IT –_al firmei Y și, respectiv IT –_al firmei Y, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, pentru achizițiile intracomunitare efectuate de S.C. X S.R.L. Brăila de la partenerii din_, aceasta nu deține facturi care să conțină coduri valabile de înregistrare în scopuri de T.V.A. ale furnizorilor.

Prin urmare, se constată că, S.C. X S.R.L. Brăila nu are dreptul de deducere a T.V.A. pentru achizițiile intracomunitare efectuate din _de la cei doi furnizori nominalizați anterior.

În plus, având în vedere că, potrivit prevederilor art.151 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, persoana obligată la plata taxei pentru achizițiile intracomunitare este cea care efectuează achiziția de bunuri taxabile, D.G.F.P. Județul Brăila concluzionează că, în mod corect organul de inspecție fiscală a procedat doar la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor intracomunitare efectuate de S.C. X S.R.L., fără acordarea dreptului de deducere al acesteia.

Nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei motivația contestatoarei precum că agenții economici italieni trebuiau să colecteze T.V.A. dacă se dovedea că societatea comercială nu deținea un cod valabil de T.V.A. atât timp cât, după cum s-a menționat, persoana obligată la plata taxei pentru achizițiile intracomunitare, conform legislației fiscale din România și anume dispoziții incidente din Codul fiscal, este cea care efectuează achiziția, în speță S.C. X S.R.L.

Privind motivația societății comerciale potrivit căreia înregistrând valoarea T.V.A. atât la deductibilă cât și la colectată, nu a influențat în niciun fel obligațiile sale fiscale de plată către bugetul de stat, înregistrările anulându-se una pe cealaltă, se constată că aceasta este eronată, atât timp cât, potrivit legii, S.C. X S.R.L. avea drept de deducere a T.V.A. doar în situația în care deținea o factură care să conțină cel puțin informațiile prevăzute de lege, în timp ce obligația plății taxei la bugetul de stat este în sarcina exclusivă a societății comerciale, fără o condiție suplimentară.În contextul analizei se reține că, potrivit prevederilor art.157 alin.(2) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, s-a acordat dreptul persoanei impozabile de a plăti la buget taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, prin evidențierea în decont, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, a T.V.A. aferentă acestora, doar dacă se respectă limitele și condițiile stabilite prin lege. Ori, în speță, atât timp cât societatea comercială nu deține, pentru deducerea T.V.A., un document completat cu informațiile prevăzute de lege, respectiv codurile de plătitori de T.V.A. ale furnizorilor să fie valabile, în mod legal, nu s-a acordat drept de deducere a taxei, pentru aceste achiziții, reținându-se în sarcina S.C. X S.R.L. doar obligația plății T.V.A. la buget.

În ceea ce privește motivația societății comerciale potrivit căreia în situația în care agentul economic italian nu ar fi plătitor de taxă, după cum a constatat organul de inspecție fiscală, „T.V.A. nu trebuia colectat nici de agentul italian, deci pe cale de consecință nu există niciun prejudiciu”, se constată că aceasta este lipsită de temei și denotă o necunoaștere a prevederilor legislative de ordin fiscal de către contestatoare, prin prisma celor reținute în speță.

Pentru cele ce preced, contestația formulată de S.C. X S.R.L. privind suma totală de lei, din care: lei, reprezentând T.V.A. și lei reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, se privește ca **neîntemeiată urmând a fi respinsă** ca atare.

2. Privind suma totală de lei, din care: lei reprezentând impozit pe profit, lei reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, lei reprezentând T.V.A. și lei reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Județul Brăila se poate pronunța asupra temeiniciei și legalității stabilirii acestor obligații fiscale în sarcina S.C. X S.R.L., în condițiile în care organul de inspecție fiscală nu a identificat și nu a avut în vedere toate circumstanțele edificatoare în speță.

În fapt, în data de .2011, Activitatea de Inspecție Fiscală a emis, pentru S.C X S.R.L., Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. , prin care organul de inspecție fiscală, a stabilit în sarcina contribuabilului diferențe de impozit pe profit și T.V.A. ca urmare a constatării următoarelor deficiențe:

- în perioada 2007 – 2010, S.C. X S.R.L., în mod eronat a majorat cheltuielile și a dedus T.V.A., în baza facturilor emise de S.C. S S.R.L. Brăila, facturi care, potrivit organului de inspecție fiscală, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, dacă această dată diferă de data emiterii facturilor. În susținerea constatărilor organul de inspecție fiscală a menționat Decizia V/15.01.2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a stabilit că T.V.A. nu poate fi dedusă în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor.

- în perioada 2007 – 2008 S.C. X S.R.L. a efectuat achiziții de îngrășăminte complexe, uree și ierbicide de la S.C. W S.R.L. și S.C. M S.R.L., societăți caracterizate de organul de inspecție fiscală ca având un comportament de tip „fantomă” datorită informațiilor obținute în temeiul art.49 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003, din consultarea site-urilor oficiale ale M.F.P., Oficiului Național al Registrului Comerțului, aplicația FICSNET, motiv

pentru care, pentru aceste achiziții, nu s-a admis la deducere T.V.A. și cheltuielile înregistrate în contabilitatea societății comerciale fiind astfel considerate nedeductibile fiscal.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(2) lit.a) și art.155 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

...

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

...

Facturarea

ART. 155

...

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;...”

În acest context, speței îi sunt aplicabile, pentru perioada 2007 – 2009, prevederile pct.72 alin.(3) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, iar pentru perioada anului 2010, prevederile pct.72 alin.(7), din același act normativ, care sub aspectul conținutului sunt identice, precum urmează:

“72 - ...

(7) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să se refere la livrări de bunuri, inclusiv livrări intracomunitare, și/sau prestări de servicii către același client, pentru care faptul generator al taxei ia naștere într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare. ”

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, fiind în drept să emită o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, dacă faptul generator al taxei ia naștere într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică și toate documentele emise la data livrării de bunuri sunt anexate la factura centralizatoare.

Având în vedere actele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, S.C. S S.R.L. Brăila a emis pentru S.C. X S.R.L. facturi centralizatoare pentru achiziționarea de carburanți, uleiuri și piese auto.

Privind impozitul pe profit, în drept sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc:

“Art. 21. Cheltuieli – (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Totodată, având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, speței îi sunt aplicabile prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător căroră:

“Art. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Potrivit lit.A, pct.2 din Anexa 1 – Norme metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar - contabile, aprobate prin O.M.E.F. nr.3512/2008 privind documentele financiar contabile, documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

“- denumirea documentului;

- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice/fizice care întocmește documentul;

- numărul documentului și data întocmirii acestuia;

- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);

- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;

- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Față de cadrul legal menționat, se reține că la determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și că înregistrările în evidența contabilă se fac în baza unui document justificativ ce trebuie să furnizeze toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.

Din analiza raportului de inspecție fiscală, care a stat la baza deciziei de impunere contestată, a rezultat că organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere a T.V.A. și nu a luat în calcul, la stabilirea impozitului pe profit, cheltuielile aferente facturilor emise de S.C. S S.R.L. Brăila, întrucât s-a constatat că acestea nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, respectiv nu conțin mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile,

“dacă această dată diferă de data” la care au fost emise facturile. Totodată, organul de inspecție fiscală nu a luat în considerare la stabilirea T.V.A. și a impozitului pe profit, nici facturile emise de S.C. Y S.R.L. și S.C. Z S.R.L. Întrucât au constatat, din consultarea site-urilor oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice, Oficiului Național al Registrului Comerțului, aplicației FISCNET, că acestea au un comportament de tip “fantomă”, deoarece respectivele societăți nu au depus la organul fiscal bilanțuri și declarații de impozite și taxe.

Prin referatul nr. 2011 privind propunerile de soluționare a contestației, Activitatea de Inspecție Fiscală a menționat că “nu s-a făcut sesizare penală asupra aspectelor deficiente care au condus la stabilirea sumelor care fac obiectul contestației”. Deci, motivația organului de inspecție fiscală prin care nu a acordat drept de deducere a T.V.A. și nu a admis ca și cheltuieli deductibile sumele aferente facturilor emise de S.C. Y S.R.L. și S.C. Z S.R.L. , deoarece acestea au un comportament de tip “fantomă”, nu poate fi reținută în condițiile în care, organul de inspecție fiscală, prin documentele depuse la dosarul cauzei a considerat că S.C. X S.R.L. Brăila este de bună credință, atât timp cât nu s-au sesizat organele în drept.

Având în vedere cele reținute, cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care primește factura și acceptă înregistrarea ei în evidența contabilă ca document justificativ pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează, nu poate fi făcut răspunzător de faptele furnizorului, dar este răspunzător de primirea și înregistrarea în contabilitate a unor documente întocmite necorespunzător, incomplete, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Față de cele prezentate, rezultă că organul de inspecție fiscală nu a procedat la o analiză temeinică a facturilor fiscale emise de S.C. S S.R.L. Brăila, S.C W S.R.L și S.C. M S.R.L, pentru a stabili concret care sunt datele și elementele necompletate, dacă marfa a intrat în gestiunea societății, dacă s-au întocmit note de intrare – recepție a mărfurilor în depozit, fișe de magazie pentru stocuri, dacă marfa achiziționată a fost vândută sau utilizată în scopul realizării de venituri impozabile, potrivit legii.

Faptul că organul de inspecție fiscală a motivat, privind facturile emise de S.C. S S.R.L. Brăila, că acestea nu sunt documente justificative deoarece nu conțin mențiuni referitoare la data la care au fost livrate bunurile, “dacă această dată diferă de data” la care au fost emise facturile, nu poate fi reținută atât timp cât, după cum s-a menționat, societatea comercială a emis facturi centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, caz în care data emiterii acesteia nu avea cum să corespundă cu data livrării bunurilor.

Mai mult, din constatările organului de inspecție fiscală nu rezultă dacă la emiterea facturilor centralizatoare au fost respectate cumulativ condițiile prevăzute de lege, respectiv dacă faptul generator al T.V.A. a luat naștere într-o

perioadă ce nu depășește o lună calendaristică și dacă documentele emise la data livrării de bunuri au fost anexate la facturile centralizatoare.

Totodată, se constată și că, organul de inspecție fiscală nu a verificat dacă aprovizionările au fost efectuate pentru realizarea obiectului de activitate desfășurat de societatea contestatoare, dacă achizițiile au fost efectiv efectuate și înregistrate în evidența contabilă a societății și dacă sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, în funcție de care era posibil a se preciza motivele pentru care acestea nu pot dobândi calitatea de documente justificative din punct de vedere al T.V.A. și al cheltuielilor deductibile la calculul impozitului pe profit, în raport cu prevederile legale ale actelor normative invocate.

Mai mult, din raportul de inspecție fiscală, ce a stat la baza deciziei de impunere atacată, nu rezultă dacă organul de inspecție fiscală a procedat la solicitarea efectuării, în temeiul legii, a unor verificări încrucișate la organele fiscale în raza cărora agenții economici considerați cu un comportament “de tip fantomă” și-au desfășurat activitatea, pentru a se dovedi această stare de fapt, și pentru a se înțelege că facturile emise de către aceștia nu au calitatea de documente justificative.

Având în vedere prevederile legale, precum și cele reținute, în temeiul art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

se va desființa parțial Decizia de impunere nr. .2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **_lei**, din care: **_lei** reprezentând impozit pe profit, **_lei** reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, **_lei** reprezentând T.V.A. și **_lei** reprezentând accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, urmând ca organul de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și acelorași tipuri de obligații fiscale ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

Ca efect al acestei soluții se reține faptul că S.C. X S.R.L., este repusă în situația anterioară emiterii Deciziei de impunere nr. .2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, privind doar suma totală de **_lei, în structura redată anterior.**

Pentru cele ce preced și în temeiul art.209 alin.(1) lit. a), art.210 și art.216 alin.(1) și alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare se,

DECIDE :

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L., cu sediul în Județul Brăila, Comuna _pentru suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, T.V.A. și **_lei**, accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, înscrisă în Decizia de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, impozit pe profit, **_lei**, accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, **_lei**, T.V.A. și **_lei**, accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente, urmând ca organul de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și acelorași tipuri de obligații fiscale ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Tribunalul Brăila, potrivit art.218 alin.(2) din același act normativ, în termen de 6 luni de la data comunicării.